

برگزاری یوروویژن با هدف فراموشی قره باغ

g/سرویس جمهوری آذربایجان

رسولی

کارشناس مسائل قفقاز

مقدمه

مسابقات آواز یوروویژن 2012 (Eurovision Song Contest) در حالی پنجاه هفتمین دوره ی سالانه خود را در باکو برگزار خواهد کرد که تاکنون 37 کشور آمادگی خود را جهت شرکت در این تورنمنت موسیقی اعلام داشته اند. این در حالی است که در سال 2011 جمهوری آذربایجان با کسب بالاترین امتیاز و با اجرای "نگارجمال" و "الدارقاسم اف" مقام اول این سری از مسابقات را از آن خود کرد

دولت باکو بعنوان میزبان مسابقات سال 2012 و به منظور برگزار کردن هرچه باشکوه تر این دوره از مسابقات با تشکیل کمیته ای ویژه به ریاست مهربان علیوا که متشکل از روسای برخی از سازمان ها و وزرا می باشد در تاریخ 16 می 2011 اعلام کرد که استادیوم جدیدی در کنار میدان پرچم با ظرفیت 22000 ساخته خواهد شد ولی به فاصله ی 3 روز بعد یعنی در 19 می اعلام کرد این مسابقات به احتمال بیشتر در استادیوم توفیق بهرام اف و یا مجموعه ی ورزشی حیدرعلیف برگزار خواهد شد. اما این پایان کار نبود و به فاصله ی سه ماه بعد و در 4 آگوست اعلام شد که مسئولین برگزاری این مسابقات در نظر دارند استادیوم جدیدی با نام سالن کنسرت باکو (Baku Concert Arena) در کنار میدان پرچم و با گنجایش 50000 نفر احداث کرده و استادیوم توفیق بهرام اف به عنوان محل جایگزین استفاده خواهد شد. در این میان در تاریخ 2 آگوست اعلام شد که قرار است شرکت آلمانی Alpine Bau Deutschland AG با هزینه ای بالغ بر 6 میلیون منات، استادیومی سربسته با نام استادیوم کریستال باکو بسازد. در بین و با توجه به اینکه سران باکو هنوز درگیر انتخاب و یا احداث مکان برگزاری مسابقات بودند التماس ممداف وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات باکو اعلام کرد که شبکه اجتماعی (ctimai Television) این مسابقات را به طور مستقیم برگزار خواهد کرد و همچنین شبکه های مخابراتی آمادگی میزبانی این مسابقات را دارند.

هزینه ای که تاکنون برای برگزاری این مسابقات در نظر گرفته شده است چیزی در حدود 318 میلیون منات معادل 336 میلیون یورو می باشد که پیش بینی می شود تا مبلغ یک میلیارد یورو هم افزایش یابد. این در حالی است که صربستان در سال 2008 مبلغ 10 میلیون یورو، فنلاند در سال 2007 مبلغ 14 میلیون یورو، یونان در سال 2006 مبلغ 12 میلیون یورو، اوکراین در سال 2005 مبلغ 22 میلیون یورو، نروژ مبلغ 17 میلیون یورو و آلمان که تاکنون رکورد دار بیشترین هزینه برای این مسابقات می باشد مبلغ 47 میلیون یورو هزینه کرده اند. با یک حساب سرانگشتی می توان نتیجه گرفت که دولت باکو 7 بار بیشتر از آلمانی ها رکورد خود را به ثبت رسانده اند. این در حالی است که هنوز هزینه های اساسی و ساخت و ساز در مبلغ 336 میلیون یورو پیش بینی نشده است. نکته ی قابل تامل این است بخش اعظم شرکت کنندگان در مسابقات یوروویژن همجنس بازان هستند.

یوروویژن و بازتاب رسانه ای آن؛

تبلیغات و انتقاد گسترده ای که در بین مسئولین جمهوری آذربایجان به بهانه ی پیروزی در مسابقات سال 2011 بوجود آمد موجب ناخرسندی برخی از شخصیت های سیاسی و خوشحالی گروه های ارمنی گردید.

برخی از شخصیت ها و محافل آذری با اشاره به برداشته شدن پرچم یک کشور دیگر توسط «الدار قاسم اف» و «نگار جمال» در 14 می و در هنگام پیروزی در مسابقات «یوروویژن» در شهر دوسلدورف آلمان، حجم گسترده تبلیغات کاذب در این خصوص را مغایر با روحیه آمادگی جهت باز پس گیری قره باغ عنوان کرده اند.

در این راستا سردار «جلال اوغلو» رئیس حزب دموکرات آذربایجان «یوروویژن» را جشن لواط کاران (به زبان آذری geylrin paradidir) خواند و افزود: در دنیای اسلام واکنش به این مسابقه منفی است.

وی با اشاره به جایگاه واقعی و پایین جمهوری آذربایجان در بین 43 کشور شرکت کننده در «یوروویژن» افزود: پیروزی در این مسابقات بر اساس ماهیت هنر صورت نمی گیرد، جمهوری آذربایجان برای پیروزی در این مسابقه دو میلیون یورو هزینه کرده است که البته هزینه واقعی و غیر رسمی ده پانزده برابر بیشتر از این رقم بوده است. سردار جلال اوغلو با تاکید بر اینکه پیروزی جمهوری آذربایجان در «یوروویژن» منجر به اصلاحات در این کشور نخواهد شد، افزود: برعکس در پوشش برگزاری مسابقات یوروویژن سال 2012 در باکو بخش بیشتری از ثروت های مردم غارت خواهد شد. روزنامه «هایکاناکان ژاماناک» چاپ ایروان نیز با اشاره به هیاهوی جمهوری آذربایجان درباره مسابقه یوروویژن اعلام کرد: تا حدود دو سال آینده نه تنها احتمال جنگ در قره باغ نخواهد بود بلکه حتی بیابنه های تهدید آمیز باکو در خصوص جنگ نیز متوقف خواهد شد.

نشریه اشپیگل آلمان نیز در مطلبی با عنوان «آیا یوروویژن چهره جمهوری آذربایجان را بهبود خواهد بخشید» با اشاره به نقض حقوق بشر و دموکراسی، حبس مخالفان و فقر گسترده در جمهوری آذربایجان، از انتخاب باکو برای برگزاری مسابقات یوروویژن 2012 انتقاد کرد و نوشت: دولت باکو می کوشد از این طریق بر نقض دموکراسی در این کشور سرپوش بگذارد.

نشریه اشپیگل همچنین با اشاره به حل نشدن مناقشه قره باغ و موضع منفی مردم و مسلمانان جمهوری آذربایجان به لواط کاران و همجنس گرایان که عمده شرکت کنندگان یوروویژن هستند، نوشت: انتخاب باکو برای برگزاری مسابقات یوروویژن 2012 نادرست است.

برخی از ناظران سیاسی نیز با اشاره به نحوه انتخاب خوانندگان برتر در مسابقات یوروویژن معتقدند که پیروزی باکو در این مسابقات طرح مشترک لابی صهیونیستی و ارمنی بوده است که طی آن از یک سو هدف تقویت ترویج بی بند باری و تضعیف ارزش های اسلامی و از سوی دیگر کاهش احتمال از سرگیری جنگ در قره باغ دنبال می شود.

گفتنی است در مسابقات یوروویژن نیمی از امتیازها بر اساس پیامک هایی است که بینندگان و در اصل گروه های سازمان یافته در سراسر دنیا به خواننده دلخواه خود ارسال می کنند، با این شرط که هیچ کشوری به خواننده خود نمی توانست پیامک ارسال کند، نیم دیگر امتیازها بر حسب رای پنج داور این مسابقه محاسبه می شود.

حبس رهبران اسلام گرا و علمای دینی؛

وضع دنباله دار قوانین سفارشی برای ایجاد محدودیت در اشاعه ی دین مبین اسلام و قوانین جاری این دین مقدس، حبس رهبران دینی و تحت فشار قرار دادن قشر متدین و اسلامگرای جمهوری آذربایجان یکی دیگر از نکات قابل تامل در آستانه ی برگزاری مسابقات یوروویژن می باشد.

این اقدامات زنجیره وار طوری انجام گرفته که بصورت مدون و طبق برنامه از ممنوعیت پخش اذان، تخریب مساجد و ممنوعیت حجاب گرفته تا وضع قانون جزایی به منظور تعقیب، جریمه و حبس فروشندگان لوازم (مهر، سجاده، تسبیح) و کتب دینی می باشد.

دغدغه ی بزرگ دولت باکو برای تامین امنیت این مسابقات و ترویج فرهنگ غرب و استقبال از مهمانان دعوت شده و پذیرایی از آنان در حواشی این مسابقات مسئولین برگزاری را به وضع چنین قوانین دین ستیزانه و اجرای آن در سطح کشور سوق داده است. گذشته از اینکه امنیت این مسابقات زیر نظر کارشناسان روس خواهد بود ولی تب و تاب ایجاد شده در دستگاه حاکمیت باکو موجبات آن گردید تا ماه ها پیش از آغاز این فستیوال موسیقی، مقدمات بازداشت و حبس علما و رهبران بزرگ دینی فراهم شده و با اجرای دادگاه های نمایشی و احکام سفارشی جرایم سنگینی را

برای آنان در نظر گرفته شود. روند رو به جلوی این سیاست دیکته شده، که یادآور حوادث سال 1937 می باشد حاکی از واهمه ی شدید حاکمیت و مسئولین امنیتی باکو از احتمال اعتراض این قشر دین دار و اسلام گرا می باشد.

یوروویژن و فقر روز افزون مردم

کسب مقام اول مسابقات در سال 2011 بهانه خوبی برای میزبانی دوره ی بعد این مسابقات محسوب می شد. دولت باکو در حالی مبلغ 336 میلیون یورو صرف برگزاری این مسابقات کرده است که هنوز تکلیف هزاران نفر از روستاییان ساکن در اطراف رود کورا و ارس که متضرر از سیل سال گذشته بودند مشخص نشده است. هنوز جاده ها، پل ها، معابر و مسیرهای دسترسی روستاییان به مناطق شهری به منظور تامین کمترین میزان آذوقه و امکانات رفاهی با گذشت بیش از یک سال در بدترین شرایط به حال رها شده اند، فقر بهداشت و نبود مراکز درمانی موجب مرگ و میر بسیاری از زنان و کودکان ساکن در این مناطق محروم شده است. این در حالی است که هراز چند گاهی صدای اعتراض مردم رنج دیده ی این مناطق (صابرآباد، ساعتلی و...) نه تنها به بدترین شکل جواب داده شده بلکه با نهایت بی اعتنایی و در سکوتی محض به حال خود رها شده است. از طرف دیگر مهاجران و بازماندگان جنگ قره باغ (قاجقینلار) که در اطراف باکو و در شرایطی اسفناک سکونت داده شده اند با گذشت 20 سال هنوز در نهایت بلاتکلیفی و فقر، زندگی سخت و مشقت بار خود را سپری می کنند. خانواده هایی که هنوز داغ از دست دادن خانه وکاشانه و غم از دست دادن عزیزان خود را از یاد نبرده اند مجبورند برای تامین هزینه ی درمان مجروحین بجا مانده از این جنگ به سخت ترین کارها تن دهند تا بلکه بتوانند در اتافی کوچک که عاری از کمترین امکانات زندگی می باشد چراغی کوچک را روشن نگه دارند. از اختلال و قطع مکرر سیستم برق رسانی و گاز منطقه نارداران و عدم توجه به فریاد این منطقه نیز نباید چشم پوشی کرد. روستایی که در نزدیکیترین فاصله تا باکو قرار دارد. گذشته از موارد مذکور؛ طبق آخرین آمار که از سوی مراکز رسمی اعلام شده است از هر 10 نفر، یک نفر در جمهوری آذربایجان در فقر بسر می برد. جای تعجب در ضرورت پرداخت چنین هزینه های سرسام آور برای این مسابقات یوروویژن و وضعیت زندگی اکثر مردم جمهوری آذربایجان نهفته است.

یوروویژن و فراموشی قره باغ کوهستانی؛

مساله ی لاینحل قره باغ با گذشت 20 سال نه تنها روند رو به رشدی نداشته است، بلکه با شکلی ناامید کننده روند آتش بس خود را طی می کند. قره باغ کوهستانی که 20 درصد از خاک جمهوری آذربایجان را تشکیل می دهد در طول سالهای بعد از پذیرش آتش بس از سوی طرفین، همواره بعنوان ابزاری برای استفاده در انتخابات و موضوعی برای سخنرانی های حماسی ریاست جمهوری و سایر مسئولین ارشد این کشور مطرح بوده است. گذشته از این؛ موضوع قره باغ بهانه ای برای گسترش روابط نظامی با رژیم صهیونیستی و آمریکا و همچنین انجام سفرهای متعدد به آستاراخان، سوچی و... به منظور دیدار و گفتگو با سران ارمنی بر سر موضوع قره باغ بوده است که البته ماهیت مذاکرات کمی متفاوت از آنچه انتظار می رفت بوده است. بطوریکه مسابقه ی شطرنج، اسکی و بازی قمار بین الهام علیف و سرژسربکیسیان بخشی از نتایج این گفتگوهای مهم و اساسی بوده است.

یوروویژن و نقش رژیم صهیونیستی؛

«الدار قاسم اف» از سال 2007 تاکنون به طور مرتب به مرکز فرهنگی رژیم صهیونیستی در باکو تردد داشته و به زبان عبری ترانه های سیاسی رژیم صهیونیستی را تمرین می کرده است. «الدار قاسم اف» ترانه های مختلفی را به زبان عبری خوانده است که همگی آنها در راستای حمایت از موجودیت نامشروع رژیم صهیونیستی بوده است. اولین ترانه ی عبری که الدار قاسم اف در سال 1969 در یادبود کشته شدگان جنگ رژیم صهیونیستی با مصر خوانده بود، "شیرله شالون" نام داشت که توسط یک شاعر افراط گرای صهیونیستی با محتوای تنفر از مسلمانان سروده شده بود. «ریما بارکان» رابینز فرهنگی سابق رژیم صهیونیستی در باکو با تاکید بر اینکه اسرائیل، الدار قاسم اف را فراموش نمی کند گفته است: الدار قاسم اف در 9 فوریه سال 2010 در هنگام سفر آویگدور لیبرمن وزیر امور خارجه رژیم صهیونیستی به باکو، ترانه عبری «میل خامت خاخاتاشا» را اجرا کرده که این ترانه نیز در زمان جنگ رژیم صهیونیستی با اعراب ساخته شده است. ترانه «میل خامت خاخاتاشا» توسط برخی از سران رژیم صهیونیستی از جمله 4 نوامبر 1995 توسط اسحاق رابین و شیمون پرز در تل آویو نیز خوانده شده است. این در شرایطی است که گفته می شود وزیر ارتباطات و فن آوری اطلاعات رژیم صهیونیستی نیز در سفر آتی خود به جمهوری آذربایجان به بهانه کمک به باکو برای برگزاری مسابقات یوروویژن سال 2012، خواهد کوشید مجوز حضور در بخش های بیشتری از مراکز ارتباطی و مخابراتی جمهوری آذربایجان را کسب کند.

منابع:

روزنامه ی مساوات
خبرگزاری آفا
خبرگزاری ایزروس
خبرگزاری تابناک
خبرگزاری آران نیوز
خبرگزاری قفقازاینفو
سایت های اسلام گرای آذری